

חמשת כללי הזהב לכתיבת עבודה אקדמית

כתיבת עבודה אקדמית הינה גולת הכותרת של תואר אקדמי, בה הסטודנט אמור להשתמש בכל הידע והמיומנויות שצבר לאורך התואר כדי ליצור יצירה עצמאית משלו, שתוסיף לידע האקדמי הקיים בתחומו.

חלק מהסטודנטים רואים בכתיבת העבודה האקדמית מטלה קלה ומהנה, וצולחים אותה במהירות. חלק אחר מהסטודנטים הוא פחות בר מזל, ונתקע בכתיבת העבודה, לפעמים לתקופה של שנים – מה שעשוי לתרום לתחושות תסכול ויאוש, ואפילו לדחות את האפשרות לקבלת תואר אקדמי.

למען אלו ולמען אלו, קיבצתי כאן חמש עצות זהב לכותב עבודה אקדמית – שנובעות מניסיון שנצבר בשנים רבות של ליווי סטודנטים הכותבים עבודות כאלו.

כלל ראשון: תכנון: חשוב מאוד לתכנן מראש את כל שלבי העבודה, ואיך שלבי העבודה מתחברים. תכנון נכון של העבודה ימנע, למשל, מהסטודנט את התסכול לגלות בדיעבד שהוא צריך לחזור ולבצע את עבודת השדה במחקר, מאחר ואין לו יכולת לקשר אותה לכלל העבודה האקדמית. תכנון נכון של העבודה כולל, בין היתר:

- בחירה מתאימה של נושא לעבודה (לא נושא ספציפי מידי שאין לגביו ספרות מקצועית, ולא נושא רחב מידי שיגרום לנו להתפזר)
- הגדרה של הקשר בין שאלות המחקר לשאלוני המחקר.
- הגדרה נכונה של משתני המחקר.
- בחינת היכולת לבדוק את השערות המחקר בכלים סטטיסטיים, לאור מאפייני משתני המחקר.

כלל שני: הבנה: חשוב מאוד שהסטודנט יבין בכל אחד משלבי הכנת העבודה האקדמית מה הוא עושה, ואיך הדברים מתקשרים לכל השלבים האחרים של כתיבת העבודה. חוסר הבנה של מטרות המחקר, משתני המחקר והספרות המחקרית – היא הגורם העיקרי לאי הבנות וטעויות מתודולוגיות ולכתיבה של עבודה ברמה נמוכה, שתצריך עוד ועוד תיקונים.

כלל שלישי: הפעילו את המנחה: הפרוצדורה של קבלת אישור מהמנחה להצעת המחקר, ושאלון המחקר נראית אולי מחסום בירוקרטי שצריך לעבור אותו – אבל האמת היא שזו

הדרך שלכם לוודא שאתם עומדים לצאת לדרך כתיבת העבודה ללא תקלות. חשוב מאוד לערב את המנחה בכל שלב קריטי של כתיבת העבודה, ולקבל ממנו אישורים פורמליים לביצוע העבודה. אל תוותרו למנחים אפטיים ולא משתפי פעולה – זו זכותכם לקבל מהמנחה סיוע בכתיבת העבודה.

כלל רביעי: אל תדחו: יותר מידי עבודות אקדמיות נמרחות יותר מידי זמן משום שהסטודנטים דוחים את ההתמודדות איתן. דחיה של הכתיבה משמעותה שיכחה של הנושאים העיקריים שבהם עוסקת העבודה, ובניית מחסום פסיכולוגי בפני החזרה לכתיבת העבודה. אל תדחו – כתבו את העבודה עד כמה שניתן ברצף, והגדירו לעצמכם מסגרת זמן לסיום המטלה.

כלל חמישי: התייעצו: כתיבת עבודה אקדמית הינה מטלה סבוכה, ומרבית הסטודנטים יתקלו בשלב זה או אחר של העבודה בצורך להתייעץ על כתיבת העבודה. התייעצות כזו עשויה להבהיר נקודות לא ברורות, להקל על כתיבת העבודה ולהעלות רעיונות חדשים שיכללו בעבודה, ולכן - מהווה עבור סטודנטים רבים את ההבדל בין עבודה בינונית לעבודה מנצחת שנכתבת בסטנדרטים אקדמיים גבוהים (ומקבלת ציון בהתאם).

פורסם לראשונה ב- MY Ynet ובפורטל לימודים:

<http://www.mynet.co.il/articles/0.7340.L-3723840.00.html>

<http://www.ilimudim.co.il/gui/forums/showforum.aspx?forumid=39&categoryid=563>